

Van "THE GREAT ESCAPE" kregen we het volgende bericht:

Vanuit "Cayenne" onze hartelijke groeten aan alle "CZT-leden" en bekenden van "Twellegea". Het is hier bloedheet en de regentijd is net begonnen. De tropische regenbuien zijn niet van lange duur maar zeer hevig. De rivier spuugt niets dan een vieze grauwe dikke pap, modder en water. Alles is hier verzandt en dicht geslibt. De haven voor de koopvaardij-schepen is nu aan de oostkant. We kunnen niet eens op de steiger komen. Drie uur voor tot drie uur na hoogwater kunnen we aan de wal komen en dan weer zes uur niet, vanwege de modder. Je kan niet van je boot af. We liggen nu bij een US bedrijf verder de rivier op. 's Nachts zijn hier zware buien en gaan we meestal 1 of 2 keer op drift, leuk is dat!!! In het Amazone-gebied hadden we enkele moeilijke dagen. We hadden allen ooginfectie opgelopen en liepen 3 dagen lang te huilen. Gelukkig is dat weer over en geen van ons heeft nadelige gevolgen daarvan ondervonden. Het was er ook bloedheet. Belem is een onvergetelijke plaats, trouwens heel Brazilië, het is groots, arm, maar bruisend. Hou de zakkenrollers van je lijf en betaal nooit het bedrag voor iets wat ze vragen, maar ding altijd af. Het eten is grandioos, in de restaurants, op de markt en overal Fl. 12,- waar je in Nederland Fl. 100,- zou moeten neertellen. De afstanden zijn enorm. Zes weken Brazilië was voor ons genoeg en we waren blij na de Amazone, waar we weet ik hoeveel beesten onder brachten, weer in de frisse zeebries te komen. De laatste beesten (ratten) hebben eerst gisteren de geest gegeven. Het zeilen gaat grandioos. Overal waar we de neus buitengaats steken spuiten we weg en voor de stroom. De Amazone-monding is ruig in deze tijd (de regentijd), er zijn dan vaak 's nachts zware windbuien. De oversteek Canarische eilanden-Brazilië was wel een topper. Zelden onder de 6 mijl per uur, vaak 7/8 mijl en af en toe zelfs 9 mijl per uur. Van Porto Rico naar Salvador in 21 dgn. met een stop op Kaap Verde van 12 uur. Cayenne is ons tegen gevallen. Je kunt er niet fatsoenlijk aan de wal en ze hebben hier allemaal van die ernstige koppen, We gaan nu naar "Isla du Saluut" van "Papillon". Dat is een van de nieuwe aanloophavens. Trouwens zo'n nieuw 'paradijs' is "Fernando de Noronha", ten westen van Brazilië, 100 mijl uit de kust. Het moet daar prachtig zijn, je zwemt in de zee tussen de dolfijnen. Kom je er eens langs, dan moet je er aan gaan. Ze willen daar niet zoveel toeristen hebben. De stranden van Brazilië zijn nog mooier dan in de boekjes staat en er loopt heel wat op. Wat een ruimte. Wij zaten het liefst onder de palmen met een 'cerpa pilsje' en kort bij een negerin die op een vuurtje de lekkerste dingen bakte. Van hier dus "Isla de Saluut" en dan wilden we aanvankelijk naar Paramaribo, maar dat doen we maar niet want het lijkt te gevaarlijk. Dus we gaan dan naar Barbados en wachten op Willem en Jellie. Degene die dacht dat het vaarschema te krap was, heeft ongelijk. We zijn steeds voor op het schema en we doen kalm aan in de havens. We hebben nu wat dynamo-problemen, dat is lastig maar het agregaat helpt ons er perfect uit. De 'sat-nav' draait perfect en is erg nauwkeurig. Onze 400 watt zender bevalt ook prima. We kunnen altijd wel een station vinden. De Amerikanen hier van dit visbedrijf waar we nu liggen (Cayenne) bellen overdag bij ons even met Tampa in Florida. In Brazilië is het met de financiën niet zo best, want de dollars zijn op en er is niets te importeren. Dat hebben wij aan den lijve ondervonden, geen melk, kaas, worst etc. Dat hebben we hier in Cayenne voor 't eerst weer kunnen krijgen. Elke stad of stadje heeft al meer dan 1 miljoen inwoners. Veel steden zijn vervallen. Recife bv. Op zondag is de stad niet toonbaar, de stad is dan leeg en je ziet dan al het vuil. Want vuil is het, het Noorden van Brazilië. Maar 's maandags met al die bedrijvigheid zie je alleen maar vrolijke mensen in vele kleuren. En dan al die rassen door elkaar, hier is echt iedereen gelijk. Kleur maakt niets uit. Hoewel je nogal eens een rotopmerking hoort aan 't adres van de blanken. De 'nieuwste hobby' is hier "Geen engels spreken". Dat is hopeloos. Men noemt het de 'nationale hobby'. Zelfs op de hoogste posten zeggen ze gewoon niks. Nou, dat was het. De groeten aan allen en iedereen en tot een volgend keer.

Hendrik Huisman.